

Obsah

I. ÚVOD	15
Předznamenání k metodě	19
II. ROZHOVOR S MYSLITELI POČÁTKU	31
A. Anaximandros	33
1. Počátek jako ἀρχή a ἄπειρον	36
Bytí jako vzcházení a zacházení, γένεσις a φθορά	39
Exkurz: bytí jako přítomno	40
Počáteční jednota vznikání (vzcházení) a zanikání (zacházení) – ἀρχή	43
Bytí jako ne-ustálost, ἀρχή jako ἄπειρον	48
„Nutnost“ počáteční jednoty	52
Bytí jako překonávání ne-bytostného aneb bytí určené časem	55
2. Konkrétnější vzhled do „vztahu“ počátku a bytí – počátek v textech „Der Spruch des Anaximander“	60
Skrývání a odkrývání bytí – ἀλήθεια	64
Řecké ὄν, τὰ ὄντα, εἶναι a „přítomno“	67
Určení bytí ve smyslu přítomna	78

Zpět k Anaximandrovu výroku: <i>bytí jsoucího</i> jako jednota <i>γένεσις</i> a <i>φθορά</i>	81
Předběžné nastínění vztahu obou Anaximandrových vět	84
Prodlévání jako překonávání <i>ἀδικία</i>	86
Jednota jsoucího daná <i>vzájemností</i> – <i>τίσις</i>	91
Bytování v přítomnu <i>κατὰ τὸ χρεών</i>	94
„Der Brauch“ jako typ <i>závaznosti</i>	98
3. Anaximandros jako první myslitel počátku	104
Anaximandrov výrok jako uchopení původní jednoty bytí a času	106
B. Parmenidés	113
1. Parmenidovo určení bytí přítomnem	113
Rozlišení cest	115
Znamení na cestě	124
Souvislost bytí a času podle Parmenida	134
2. Parmenidés – myslitel ἀλήθεια	143
Bohyně Ἀλήθεια	145
Heideggerova cesta ke smyslu řeckého ἀλήθεια	145
„Ne-skrytost“ – tedy přece <i>skrytost</i>	146

„Ne-skrytosť“ – napätí a svár	147
Skrytosť a neskrytosť jako základní rys bytí	147
a) Dvojnásobnosť řeckého ἀλήθης: neskryté i neskrývající	152
b) Různé podoby skrytosťi a neskrytosťi	153
c) Ἀπάτη jako význačný způsob skrytosťi	155
d) Ἀλήθεια a λήθη	157
e) Ἀλήθεια a λήθη jako vypovídání bytí	159
f) Otázka tematizace vztahu ἀλήθεια – λήθη	161
g) Neskrytosť jako odkrývání a zároveň schraňování, uchovávání	164
Ἀλήθεια a φύσις	166
Neskrytosť jako otevřenost	168
3. Parmenidova ἀλήθεια jako místo dotyku bytí	173
C. Hérakleitos	175
1. Φύσις	175
Hérakleitova temnosť a skrytosť bytí	176
Φύσις jako neustálost vzcházení	178
Φύσις jako φιλία	186
Φιλία a ἔρις	191

Φύσις jako ἀρμονία	193
Φύσις jako <i>vzcházení a skrývání</i>	197
Φύσις jako πῦρ a κόσμος	200
2. Φύσις a ἀλήθεια	208
3. Ἴσχυρὸς ve vztahu k φύσις	211
Λόγος	212
<i>Logos jako ἔν a πάντα</i>	215
Λέγειν	217
Ψυχή a její <i>logos</i>	218
Určení člověka	222
Určení člověka <i>skrze logos</i>	225
Přítomnost <i>Logu</i>	230
Vztah bytí a člověka	235
Λόγος a σοφόν	239
4. Ἡράκλειτονο φύσις a λόγος jako myšlení počátku	245

III. POČÁTEK A METAFYSIKA	247
A. Heideggerův titul „počátek“ (der Anfang)	251
B. <i>Metafysika jako dějiny bytí</i> (Geschichte des Seins)	257
1. Jsoucí	258
Krok ze situace <i>fysis</i>	258
Aristotelés	261
Platón a Aristotelés	264
„Dění“ metafysiky jako „ústup“	267
2. Přístupnost, pravda, ἀλήθεια	271
Metafysika a „Wahrheitsfrage“	272
Krok od ἀλήθεια k ὁμοίωσις	275
Ἀλήθεια v myšlení Řeků	278
Nedotázanost ἀλήθεια a myslitelský výkon Řeků	280
Naladěnost	284
Tematizace ἀλήθεια jako znamení jiné situace	287
3. Člověk, určení člověka	290

C. Situace konce	293
1. Heideggerův titul „konec“	293
2. Bytí jsoucího, jeho přístupnost a člověk na konci metafysiky	296
3. <i>Konec jako přechod (der Übergang) a obrat (die Kehre)</i>	309
4. Nietzsche jako „echo“ konce	310
5. Přechod k jinému počátku a úkol myšlení	316
IV. POČÁTEK A KONEC JAKO MYŠLENÍ TĚHOŽ	319
Literatura	329
Souhrn	335
Abstract	337